VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
ÚSTAV SOUDNÍHO INŽENÝRSTVÍ®

Oponentní posudek disertační práce

Studijní program:	**P3917 SOUDNÍ INŽENÝRSTVÍ**
Studijní obor:	**3917V001 SOUDNÍ INŽENÝRSTVÍ**
Uchazeč:	**Ing. Ivana Vidovičová**
Název disertační práce:	Metodika oceňování součástí a příslušenství pozemků s důrazem na rozdíl mezi venkovní úpravou a inženýrskou stavbou
Oponent:	**Mgr. Jakub Hanák, Ph.D. et Ph.D.**
Pracoviště oponenta:	**Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno**

Článek 45 odst. 3 Studijního a zkušebního řádu VUT v Brně:
Oponent se v posudku vyjádří zejména:
a) k aktuálnosti tématu disertační práce,
b) zda disertace splnila stanovený cíl,
c) k postupu řešení problému a k výsledkům disertace s uvedením konkrétního přínosu doktoranda,
d) k významu pro praxi nebo rozvoj vědního oboru,
e) vyjádření k formální úpravě disertační práce a její jazykové úrovni,
f) zda disertační práce splňuje podmínky uvedené v § 47 odst. 4 zákona.

1. Forma disertační práce ve smyslu čl. 41 odst. 1 Studijního a zkušebního řádu VUT v Brně

☒ a) samostatná práce zpracovaná podle čl. 41 odst. 2*) Studijního a zkušebního řádu VUT v Brně, obsahující výsledky řešení vědeckého úkolu, nebo

☐ b) tematicky uspořádaný soubor uveřejněných prací.

Jsou-li v souboru uveřejněných prací dle písm. b) práce, jichž je doktorand spoluautorem, je vymezen podíl doktoranda a je doložen prohlášením spoluautorů o jeho přínosu k jednotlivým pracím? ☐ ano ☐ ne

*) *(2) Disertační práce se člení zejména na tyto části:*
a) přehled o současném stavu problematiky, která je předmětem disertační práce,
b) cíl disertační práce,
c) výsledky disertační práce s uvedením nových poznatků, jejich analýzu a jejich význam pro realizaci v praxi nebo pro další rozvoj vědního oboru,
d) seznam použité literatury,
e) seznam vlastních prací vztahujících se k tématu disertační práce.
Součástí disertační práce může být rovněž dokumentace inženýrských nebo uměleckých děl. Její součástí je vždy souhrn v českém a anglickém jazyce zpravidla v rozsahu jedné strany.

2. Aktuálnost námětu disertační práce

☒ velmi aktuální	☐ aktuální	☐ není aktuální

Komentář: Rekodifikace soukromého práva k 1. lednu 2014 změnila náhled na vztah pozemku a staveb. Přitom právě otázka, zda některé inženýrské stavby a venkovní úpravy jsou součástí pozemku či nikoliv, byla často předmětem polemik a rozhodování soudů. Je třeba se proto zabývat tím, zda je nutné změnit

metodiku oceňování uvedených staveb a úprav, případně zda ke změně již došlo. Pokud je odpověď kladná, tak současně navrhnout možné změny a úpravy. Nutnost důsledně rozlišovat mezi inženýrskými stavbami a venkovními úpravami zdůrazňuje také důvodová zpráva k vyhlášce č. 441/2013 Sb. (dále také jen vyhláška). Je třeba také poznamenat, že analyzovaná problematika ještě nebyla uceleně a ve zkoumaných souvislostech zpracována. Na tomto místě bych též rád uvedl, že oceňuji skutečnost, že si autorka vybrala téma, u kterého musela vyjít z poznatků, jejichž pochopení je nejen právnickou veřejností považovány za velmi náročné.

3. Splnění cílů disertace

☐ disertace splnila cíl	☒ disertace splnila cíl částečně	☐ disertace nesplnila cíl

Komentář: Práce splnila cíle týkající se „vytvoření chronologického přehledu materiálů k oceňování venkovních úprav a inženýrských sítí" (myšleno zřejmě inženýrských staveb – pozn. oponenta) a určení, zda je výsledek stavební činnosti součástí pozemku či nikoliv. Byla provedena i rešerše literatury a judikatury, byť tato není zcela úplná, resp. reprezentativní.
Práce dává odpověď také na otázku, kdy se stavba oceňuje samostatně, i když je součástí pozemku. Podrobněji je totiž rozvedeno pravidlo obsažené v § 4 odst. 3 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, které ukládá u stavby, která není samostatnou věcí, přičíst její cenu k ceně nemovité věcí, jejíž je součástí. Ponechávám ke zvážení, jak velký prostor pro vědecké zkoumání zde vůbec existuje. Samostatné ocenění stavby, která je součástí jiné nemovité věci (v kontextu tématu zpravidla pozemku), však nemusí být použitelné v případě určení obvyklé ceny této stavby či pozemku. Proto je podle mého názoru chybou, že se práce nezabývá oceňováním inženýrských staveb a venkovních úprav obvyklou cenou. Zadání takový úkol sice výslovně neobsahuje, zároveň však nezužuje téma pouze na oceňování podle cenových předpisů. K tomuto zúžení nepřistoupila ani autorka. Tyto skutečnosti spolu s obsahem kapitol 3.4.6 a 6.8.6 pojednávajících obecně o ocenění obvyklou cenou a téma práce („oceňování") považuji za dostatečné pro závěr, že předmětem práce měla být také analýza ocenění inženýrských staveb a venkovních úprav obvyklou cenou. Ta však bohužel nebyla provedena, ačkoliv by se tím otevřel prostor pro zkoumání řady otázek.
Autorka identifikovala problematické inženýrské stavby a venkovní úpravy a pokusila se stanovit specifika systémového řešení problému (tj. určit kritéria pro jejich odlišení). Výsledky, ke kterým dospěla (viz dále) ovšem nesvědčí o tom, že by cíl v plném rozsahu splnila.
Přestože práce obsahuje části pojednávající o právu stavby a jejím ocenění, tak tyto nejsou úplné a nejsou aplikovány na inženýrské stavby či venkovní úpravy (kapitola č. 6.9 se naopak zabývá cenou rodinného domu).
Proto považuji cíle práce za splněné částečně.

4. Postup řešení problému a výsledky disertace

☐ vynikající	☐ nadprůměrné	☐ průměrné	☒ podprůměrné	☐ slabé

Komentář: Práce se fakticky skládá ze dvou částí: kapitoly č. 3, která podrobně popisuje a shrnuje současný stav problematiky, a kapitoly č. 6, která představuje stěžejní část, neboť obsahuje metodiku odlišení inženýrských staveb a venkovních úprava a popis způsobu jejich ocenění.

Přehled metodik a podkladů pro oceňování, stejně jako srovnání situace podle starého (č. 40/1964 Sb.) a nového občanského zákoníku (č. 89/2012 Sb.) je zpracován přehledně a obsahuje všechny podstatné skutečnosti. Výkladu by sice prospělo, pokud by se některé části neopakovaly (např. ustanovení o součástech a příslušenství věci jsou na str. 60 uvedena již potřetí). Rovněž vlastní tvůrčí přínos autorky mohl být větší, protože rozsáhlé pasáže jsou bez změny citovány a nejsou doplněny ani o komentář

autorky. Pravdou však zůstává, že to odpovídá zadání práce a že autorka měla dostatek prostoru ke zhodnocení způsobu oceňování v hlavní části práce. Větší nepřesnosti v této části práce neshledávám.

Provést srovnání a popis oceňování inženýrských staveb a venkovních úprav v zahraničí nebylo v zadání uloženo. Lze proto ocenit, že se k němu autorka odhodlala. Příslušná kapitola je však velmi stručná a zmiňuje oceňování venkovních úprav ze tří uvedených států pouze v Německu.

Pro řešení hlavního úkolu, který spatřuji v povinnosti specifikovat problematické inženýrské stavby a venkovní úpravy a provést u nich systémové řešení (z hlediska metodiky oceňování – pozn. oponenta), je velmi důležité vymezení základních pojmů. Přestože práce v kapitole č. 2 vymezuje velké množství pojmů, tak není definováno, co se rozumí venkovní úpravou. Má-li se práce zaměřit na rozdíl mezi inženýrskou stavbou a venkovní úpravou, tak musí být srovnány také pojmové znaky těchto věcí. To ovšem bez jejich určení je velmi komplikované. V této souvislosti je rovněž otázkou, zda by nebyla vhodnější definice inženýrské stavby, která by nebyla výčtová, ale obsahovala by také společné znaky vyjmenovaných staveb. Jedním za základních východisek celé práce je dle mého názoru důkladná charakteristika inženýrské stavby a venkovní úpravy, protože bez tohoto kroku nelze hledat rozdíly mezi nimi.

Vymezení problematických typů staveb je logické (výskyt v příloze č. 15 i 17 vyhlášky) a nemám k němu výhrady. Ovšem jsem přesvědčen, že není úplné. Pochybnosti o zařazení je dle mého názoru třeba mít také parkovišť, sportovních hřišť a dalších zpevněných ploch a úprav území (je jim věnována pouze podkapitola č. 6.7.2 v rozsahu jednoho odstavce). Totéž platí také pro letiště. Pro všechny tyto stavby je totiž příznačné, že mají rozdílné stavebně technické provedení.

U staveb tzv. neproblematické skupiny nemám k výsledkům závažnější věcné připomínky. S jejich charakteristikou se dá vcelku ztotožnit, ačkoliv i zde nemusí být situace vždy jednoznačná. Přesto si nelze odpustit poznámku, že autorka nedává odpověď na otázku, do které přílohy vyhlášky (jinými slovy řečeno, zda jde o inženýrskou stavbu nebo venkovní úpravu) zařadit např. vodovodní přípojky s dimenzí 51 až 79 mm (str. 89), totéž pak u kanalizací s DN 251 až 300 mm (str. 93), které nespadají ani do jednoho z autorkou uváděného rozmezí. Srozumitelnost a přehlednost výkladu by také výrazně zvýšilo přehledné a jednoznačné uvedení hledisek (okolností), podle kterých je možné provést zařazení konkrétní věci do kategorie inženýrských staveb (příloha č. 15), nebo venkovních úprav (příloha č. 17).

Významnější jsou podkapitoly zabývající se stavbami tzv. problematické skupiny. Domnívám se, že zůstaly opomenuty zejména různé zpevněné plochy, které nemají povahu pozemních komunikací (plochy a úpravy území v položce č. 7 přílohy č. 15 - zpevněné plochy mimo silnice a letiště v položce č. 8 přílohy č. 17). Zajímavé by bylo také zjistit, jak oceňovací vyhláška reflektuje skutečnost, že také různé letištní plochy (včetně ranvejí) mohou mít zcela rozdílné stavební parametry a tím i náklady na jejich zřízení. Dále je posudek rozdělen pro přehlednost podle jednotlivých druhů staveb.
Opěrné zdi: závěr kapitoly, který by měl obsahovat shrnutí hlavních myšlenku a výsledků, se věnuje pouze otázce, zda je opěrná zeď součástí pozemku. Kritérium pro rozlišení opěrné zdi a inženýrské stavby (rozhodující je dle autorky konstrukce zdi – str. 117) zde není vůbec zmíněno. Skutečnost, zda je opěrná zeď součástí pozemku, nebo ne, je z hlediska metodiky jejího ocenění nepodstatná. Není tudíž zřejmé, proč autorka tomuto problému věnuje tolik pozornosti.
Největší pozornost je oprávněně věnována pozemním komunikacím. U dálnic a silnic výkladový problém neexistuje a jsou bez pochybností považovány za inženýrskou stavbu. U ostatních druhů komunikací (místní a účelové) je výklad složitý. Autorka postupovala podle těchto bodů: 1. zatřídění komunikace dle

SKP, 2. zatřídění komunikace dle kódů CZ-CC, 3. pojem komunikace v zákonech, 4. prostudování rozhodnutí soudů. Není však zřejmé, které z hledisek považuje za rozhodující. To je dle mého názoru způsobeno zejména tím, že výklad v této kapitole je nepřehledný a logická stavba textu je slabá. První dvě kritéria u místních a účelových komunikací nejprve vedou autorku k rozdílným závěrům (srov. str. 121 a 122), resp. ke konstatování, že u místní komunikace zařazení není jednoznačné a u účelových se jedná o venkovní úpravu (str. 139). Z poznatků z právních předpisů však na str. 126 dovozuje, že místní komunikace jsou inženýrskou stavbou, zatímco u účelových komunikací přichází v úvahu obě možnosti. Tuto nejednoznačnost až protichůdnost považuji za vážný nedostatek práce. Příznačný je také výsledný závěr autorky na str. 145: „je třeba vycházet z příloh vyhlášky, ale i tak není vždy jasné, jak provést zařazení." Z práce však nelze zjistit, zda autorka považuje za rozhodující druh komunikace, její stavebně technické provedení (jak naznačuje formulace „důležitou roli hraje skladba komunikace" na str. 145), skutečnost, jestli je součástí pozemku či nikoliv (str. 142 a judikatura věnovaná této otázce), subjekt vlastnící komunikaci (str. 141 dole), nebo nějaké jiné hledisko. V samotných závěrech práce (str. 158) je tato nejednoznačnost pouze zopakována. Cílem práce přitom bylo vytvořit podrobnou metodiku oceňování součástí pozemků s důrazem na rozdíl mezi venkovní úpravou a inženýrskou stavbou. Metodika postrádající použitelná kritéria pro volbu ocenění je však nepoužitelná.
Řada kritérií, které autorka používá pro odlišení inženýrských staveb a venkovních úprav a kterým věnuje v práci největší pozornost, není dle mého názoru relevantní (použitelná): způsob ocenění ani charakter stavby není odvislý od vlastníka. Stejně tak není samo o sobě rozhodující, zda jde o součást pozemku nebo samostatnou věc, protože se venkovní úprava (inženýrská stavba) vždy oceňuje samostatně a případné přičtení její ceny k ceně pozemku je jednoduchou matematickou operací. Je sice pravdou, že v této souvislosti je dle judikatury i literatury podstatné stavebně technické provedení, které považuji za rozhodující hledisko (ocenění se provádí nákladovým způsobem), ovšem autorka jej samostatně neakcentuje a blíže nerozvádí, ačkoliv je to pro dosažení cílů práce nezbytné. Autorka také nijak nereaguje na skutečnost, že účelová komunikace může být po stavebně technické stránce mnohem kvalitnější než místní komunikace, na což upozornil i soud v rozsudku uvedeném na str. 132. Bylo by přitom záhodno rozebrat, zda lze podle oceňovací vyhlášky takový případ adekvátně vyřešit (ocenit).

Součástí systémového řešení (str. 69) disertační práce bylo také uvedení důležitých údajů z právních předpisů a ze soudních rozhodnutí. Nejedná se přitom o jednoduchý úkol, jak by se mohlo na první pohled zdát. Množství právních předpisů, literatury i rozsudků je značné. Vzájemné vztahy mezi nimi přitom nejsou vždy jednoznačné a názor soudů se vyvíjely i lišily a liší, dosud také nejsou u všech typů staveb uzavřeny. Práce bohužel nijak nereflektuje rozsáhlou literaturu zabývající se velmi důkladně ustanoveními nového občanského zákoníku (vycházet v roce 2015 pouze z důvodové zprávy nelze ani u práce, která není čistě právní). Rovněž práce s judikaturou je více než problematická. Odhlédneme-li od skutečnosti, že práce nereaguje na nejnovější soudní rozhodnutí (není zmíněn mj. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 6. 2014, sp. zn. 28 Cdo 3895/2013), a rozhodnutí jsou uspořádána jen zčásti a spíše nahodile, tak je na zvážení citovaní rozsáhlých pasáží bez zdůraznění klíčové myšlenky (troufám si tvrdit, že vhodnější by bylo zakomponovat jejich obsah do vlastního textu a využít je k vlastním úvahám a přehledně uvést jen nejpodstatnější závěry). Za závažnější však považuji skutečnost, že autorka nerozlišuje mezi argumenty (stanovisky) stran sporu, závěry soudů nižší instance a soudů, které vydávají konečná rozhodnutí ve věci – např. v citaci rozsudku na str. 152 není uvedeno právní hodnocení Nejvyššího správního soudu, třebaže se jedná o jeho rozsudek. Autorka je v práci považuje za rovnocenné, což je nepřesné a matoucí (zvláště v situaci, kdy se Nejvyšší soud ČR nebo Nejvyšší správní soud od nich odchýlil). Bylo by možné polemizovat také s interpretací rozsudků autorkou: problémem je už seřazení rozhodnutí, které není chronologické. Tím je ztížena možnost sledovat judikaturní vývoj. Schází také vysvětlení nebo alespoň

upozornění na odlišný náhled Nejvyššího soudu ČR a Nejvyššího správního soudu na otázku, zda účelové komunikace mohou být samostatným předmětem právních vztahů a mít jiného vlastníka než majitele pozemku.

Očekával bych také, že autorka, která jinak upozorňuje na nová pravidla obsažená v novém občanském zákoníku až nadbytečně, více zdůrazní případné rozdíly v oceňování venkovních úprav a inženýrských staveb za účinnosti starého a nového občanského zákoníku.

Práce měla též popsat obecná specifika práva stavby a jeho oceňování a to zejména ve vztahu k inženýrským stavbám a venkovním úpravám. Právu stavby se sice autorka věnuje v kapitole č. 3 a poté dále v podkapitolách č. 6.8.4 až 6.8.6 a 6.9. V nich ovšem jen velmi stručně rekapituluje text zákona o oceňování majetku a oceňovací vyhlášky, přičemž nijak nereflektuje, že by právo stavby bylo využito k realizaci např. inženýrské stavby, jak jí ukládalo zadání. Závislost ceny práva stavby na stáří stavby je demonstrována na rodinném domu, což se zcela míjí s tématem práce a v této podobě je tak tato kapitola zbytečná.

Konkrétní přínos doktoranda: Zpracování přehledu podkladů k oceňování venkovních úprav a inženýrských staveb, vymezení staveb, u kterých je volba ustanovení oceňovací vyhlášky problematická.

5. Původnost dosažených výsledků

☐ původní	☐ převážně původní	☒ zčásti původní	☐ nejsou původní

Komentář: Z povahy věci nelze za původní označit závěry, ke kterým dospěly soudy při svém rozhodování. Rovněž právně teoretická analýza vztahu pozemek-stavba i vymezení věcí, které jsou považovány za součást pozemku, byla již mnohem podrobněji provedena specializovanou právní literaturou. Ani rešerši rozhodnutí či literatury samu o sobě podle mého názoru nelze označit za původní, protože přehled soudních rozhodnutí k otázkám řešených posuzovanou prací je běžnou součástí komentářů k občanskému zákoníku a jiným předpisům. Celkově je shrnutí současného stavu poznání zpracováno popisným způsobem s malým vlastním přínosem autorky. Tím se však posuzovaná práce významně neodlišuje od prací podobného zaměření. Aplikaci výše uvedených závěrů na problém odlišení inženýrské stavby a venkovní úpravy již za původní označit lze. Totéž platí pro identifikaci staveb, u kterých je posouzení jejich charakteru jako inženýrské stavby (venkovní úpravy) obtížné, a zejména pro pravidla pro jejich odlišení.

6. Uplatnitelnost výsledků disertační práce pro rozvoj oboru Soudní inženýrství a další bádání

☐ vynikající	☐ nadprůměrná	☐ průměrná	☒ podprůměrná	☐ slabá

Komentář: Uplatnitelnost výsledků disertační práce se dle mého názoru odvíjí od kvality jejího řešení a kvality samotných výsledků. Jsou-li tyto podprůměrné, jak je v podrobnostech rozvedeno v části č. 4 posudku, musí být podprůměrná i jejich uplatnitelnost pro další badání a rozvoj oboru Soudní inženýrství.

7. Uplatnitelnost výsledků disertační práce ve výuce

☐ vynikající	☐ nadprůměrná	☒ průměrná	☐ podprůměrná	☐ slabá

Komentář: Využitelná je část popisující současný stav řešené problematiky a kapitola o oceňování v zahraničí. Pro klíčové závěry platí totéž, co je dále uvedeno v části o uplatnitelnosti výsledků pro znaleckou praxi. V případě využití vyhledané judikatury a vybraných závěrů (právních vět) je třeba být z důvodu rozsáhlosti citací a nerozlišování závěrů soudů a argumentů stran nanejvýš opatrný (hrozí chybná

intepretace textu) a spíše raději využít specializovanou právní literaturu.

8. Uplatnitelnost výsledků disertační práce pro znaleckou resp. technickou praxi

☐ vynikající	☐ nadprůměrná	☐ průměrná	☒ podprůměrná	☐ slabá

Komentář: Domnívám se, že práce neposkytuje znalcům, resp. ostatním subjektům, kteří oceňují inženýrské stavby a venkovní úpravy jasná a srozumitelná vodítka pro určení, zda se jedná o inženýrskou stavbu (§ 17 oceňovací vyhlášky), nebo venkovní úpravu (§ 18 vyhlášky). Konstatování, že je třeba vycházet ze znalostí a zkušeností znalce, je sotva uplatnitelné. Navíc pochybuji o relevantnosti některých kritérií (např. vlastnický režim), o čemž byly již podrobně pojednáno výše. V případě přepracování práce bych doporučil také vyjádření konkrétních a použitelných kritérií (hledisek) formou vývojového diagramu nebo jiným vhodným způsobem. Jako metodickou pomůcku k oceňování inženýrských staveb a venkovních úprav lze práci sotva použít.

9. Publikování výsledků disertační práce

☒ Výsledky byly publikovány	☐ Výsledky byly publikovány částečně	☐ Výsledky nebyly publikovány	☐ Nelze zjistit

Komentář: Seznam publikovaných prací potvrzuje, že klíčové závěry a poznatky byly publikovány na oborových konferencích nebo v časopise Soudní inženýrství.

10. Formální úprava disertační práce a její jazyková úroveň

☐ vynikající	☐ nadprůměrná	☐ průměrná	☒ podprůměrná	☐ slabá

Komentář: Práce splňuje formální požadavky. Autorka se vyjadřuje vcelku srozumitelně, místy však používá ne zcela přesnou terminologii. Počet překlepů a gramatických chyb v zásadě odpovídá rozsahu práce, třebaže překlepů v označení předpisů či konkrétních ustanovení je třeba se vyvarovat. Rovněž grafická úprava práce je na potřebné úrovni.
Vážnější výhrady mám ovšem k práci s prameny a odkazování na ně. Předně považuji za vážný nedostatek skutečnost, že autorka používá dva způsoby zápisu odkazů (poznámku pod čarou a metodu číselných citací v hranatých závorkách). V některých případech je evidentní, že je odkázáno na nesprávný zdroj (např. poznámky pod čarou č. 169, 176, 178 a 199 či odkaz č. 53 na str. 145 a č. 87 na str. 129).
V závěrečném seznamu použitých zdrojů jsou některé položky uvedeny opakovaně (např. rozsudek NS ČR ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1911/2000 dokonce čtyřikrát), některé naopak vůbec (např. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2013, sp. zn. 9 As 179/2012). Přestože neuvedení dne vydání soudního rozhodnutí nevylučuje jeho dohledání, tak jde o povinný údaj a jeho neuvedení tak pouze ilustruje pečlivost zpracování práce. Rovněž považuji za potřebné odkazovat na konkrétní stranu publikace nebo ustanovení předpisu, aby bylo možné myšlenku efektivně ověřit. Vzhledem k typu posuzované práce je z výše uvedených důvodů práce po formální stránce spíše podprůměrně zpracována.

11. Hodnocení tezí disertační práce

Článek 43 Studijního a zkušebního řádu VUT v Brně - Teze disertační práce:
(1) Teze disertační práce obsahují ve stručné formě základní myšlenky, metody, výsledky a závěry disertační práce ve struktuře stejné jako u disertační práce.

Úroveň tezí disertační práce je:

☐ vynikající	☐ nadprůměrná	☒ průměrná	☐ podprůměrná	☐ slabá

Připomínky: Teze jsou zpracovány odpovídajícím způsobem. Přehledným způsobem prezentují klíčové závěry a výsledky disertační práce. Tato skutečnost však nemůže nic změnit na kvalitě závěrů jako

takových a hodnocení práce samé.

12. Celkové hodnocení disertační práce				
Úroveň disertační práce:				
☐ vynikající	☐ nadprůměrná	☐ průměrná	☒ podprůměrná	☐ slabá

Disertační práce podmínky uvedené v § 47 odst. 4[**)] zákona. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách:

☐ splňuje

☒ nesplňuje

**) *(4) Studium se řádně ukončuje státní doktorskou zkouškou a obhajobou disertační práce, kterými se prokazuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo k samostatné teoretické a tvůrčí umělecké činnosti. Disertační práce musí obsahovat původní a uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění.*

Komentář: Nelze přehlédnout, že autorka při zpracování práce vynaložila značné úsilí: předložená práce je poměrně rozsáhlá (celkem 187 stran včetně příloh). Autorka se také úspěšně zhostila svého prvního úkolu, kterým bylo, zjednodušeně řečeno, zmapovat současný stav oceňování venkovních úprav a související otázky. Rozhodující část práce, kde měla autorka prokázat schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu nebo vývoje, je však dle mého názoru bohužel takového charakteru a vykazuje takové nedostatky, že tyto schopnosti neprokazuje. Stěžejním úkolem práce bylo pro objekty uvedené v příloze č. 15 i č. 17 oceňovací vyhlášky uvést přehled, zda se jedná o venkovní úpravu či inženýrskou stavbu, a podat informace z právních předpisů a soudních rozhodnutí (bod č. 4 na str. 69; v práci je řešen na 83 stranách). Z této skupiny se ukázaly jako podstatné stavby, které autorka pracovně označila jako problematické: opěrné zdi, pozemní komunikace a meliorace. Kritérium pro odlišení inženýrské stavby a venkovní úpravy u zdí a meliorací autorka v práci ovšem vysvětluje jednou větou (!), v případě komunikací je poté výklad ve výsledku nesrozumitelný. Menšími nedostatky jsou zatíženy také přehledy judikatury a právních předpisů. Práce obsahuje rozsáhlé pasáže (cca 40 stran ze 150 stran vlastního textu) bez změny převzaté z citovaných zdrojů, které v takové podobě patří spíše do příloh a nikoliv do vlastního textu práce (přepis znění vyhlášky a příloh, důvodové zprávy), protože z nich není patrný žádný tvůrčí přínos autorky. Obdobně skladba textu není místy logická a trpí zejména častým opakováním a opětovným rozebíráním východisek či institutů (typicky výklad o návratu zásady superficies solo cedit a jejím významu pro téma práce). Část věnovaná právu stavby poté v rozporu se zadáním není vůbec vztažena na inženýrské stavby a venkovní úpravy. Je třeba znovu připomenout, že práce se vůbec nezabývá oceněním inženýrských sítí a venkovních úprav obvyklou cenou, kde by bylo velmi pravděpodobně nutné zvolit zcela odlišný přístup (např. zahrnutí jejich ceny v ceně hlavní stavby, resp. pozemku), než který předpokládá oceňovací předpis.

13. Disertační práci k obhajobě	doporučuji ☐	nedoporučuji ☒

Komentář: Práce obsahuje výše uvedené vážné věcné i metodologické nedostatky, které dle mého názoru nelze zhojit u obhajoby, ale pouze přepracováním práce. Proto musím s politováním konstatovat, že nemám jinou možnost než práci k obhajobě nedoporučit.

Datum: 5. 6. 2015

Podpis oponenta: Hanáč .....